

prima instanță: Judecătoria Orhei-T.Troianovschi
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători-Maria Anton, Tamara Pelin, Ana Panov

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător- Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Vera Macinskaia

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Storoja Constantin, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Storoja Constantin împotriva SA „Coloana Auto – 2811” privind încasarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Storoja Constantin și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca depusă cu omiterea termenului și ca neîntemeiată,

constată

La 01 iulie 2013, reclamantul Storoja Constantin s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Coloana Auto – 2811” privind obligarea pârâtului să-i prezinte informația necesară pentru stabilirea pensiei pentru limita de vîrstă și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul Storoja Constantin a indicat că, la 16 iunie 2013 a atins vîrsta de pensioner. Pentru a-i fi stabilită pensia a început acumularea documentelor necesare. La 11 aprilie 2013 s-a adresat către SA „Coloana Auto – 2811” cu cerere de a-i furniza informația cu privire la salariu pe anii 1984-1999.

Prin scrisoarea din 15 mai 2013 conducerea SA „Coloana Auto -2811” i-a respins cererea privind prezentarea informației.

Cere, reclamantul obligarea pârâtului SA „Coloana Auto -2811” să-i prezinte informația necesară pentru stabilirea pensiei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a retras un capăt de cerere și a solicitat încetarea procesului în privința obligării prezentării certificatului de venituri pe motiv, că pînă la emiterea hotărârii judecătorești a primit această informație, susținînd cerințele de încasare a prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013, a fost încetat în parte procesul civil la cererea de chemare în judecată a lui Storoja Constantin împotriva SA „Coloana Auto -2811” privind obligarea de a furniza informația.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013, acțiunea reclamantului Storoja Constantin a fost respinsă ca depusă cu omiterea termenului și ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 octombrie 2013, Storoja Constantin a declarat apel nemotivat, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

La 17 decembrie 2013, Storoja Constantin a depus apel motivat, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea privind obligarea prezentării informației veridice, corecte și fără perioade lipse, necesare pentru stabilirea pensiei pentru limita de vîrstă și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, a fost respinsă cererea de apel declarată de către Storoja Constantin și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013 și încheierea Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013.

La 26 martie 2014, Storoja Constantin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei din 13 septembrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea privind obligarea prezentării informației veridice, corecte și fără perioade lipse, necesare pentru stabilirea pensiei pentru limita de vîrstă și cererea privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei să fie admisă, totodată solicitînd și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2500 lei și a taxei de stat.

În motivarea recursului, recurentul Storoja Constantin a invocat că, atît prima instanță cît și instanța de apel au interpretat în mod eronat legea.

Astfel, menționează că nu a depus cerere privind renunțul la acțiune în partea prezentării informației și nu a confirmat nici în ședința primei instanțe, nici în ședința instanței de apel că a refuzat să conteste încheierea primei instanțe referitor la încetarea procesului referitor la obligarea de a furniza informația, precum e menționat în decizie, dar a acceptat doar anumite calcule pentru perioadele care erau înscrise în certificat, dar nu și lipsa acestora pe alte perioade de salarizare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Storoja Constantin în termen, deoarece în copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la 28 ianuarie 2014, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d.75)

La 03 iunie 2014, intimatul SA „Coloana Auto -2811” a depus referință la cererea de recurs, solicitînd respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Conform art. 432 CPC (temeiurile declarării recursului):

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Storoja Constantin este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Instanța de recurs consideră că, argumentele invocate de către Storoja Constantin, în cererea de recurs, precum că hotărârile judecătorești sunt ilegale și

neîntemeiate, atât prima instanță cât și instanța de apel au interpretat în mod eronat legea, nu pot fi reținute, deoarece sunt declarative și nu au suport legal.

Argumentul recurentului Storoja Constantin precum că nu a depus cerere privind renunțul la acțiunea în partea prezentării informației și nu a confirmat nici în ședința primei instanțe, nici în ședința instanței de apel că a refuzat să conteste încheierea primei instanțe, prin care a fost încetat capătul de cerere privind prezentarea informației, precum e menționat în decizie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi reținut deoarece în prima instanță, în ședința de judecată reprezentantul lui Storoja Constantin a solicitat încetarea procesului pe capătul de cerere privind prezentarea informațiilor (f.d.22), iar în ședința instanței de apel a declarat că refuză să conteste încheierea din 13 septembrie 2013 și a concretizat că contestă numai hotărârea primei instanțe (f.d.67).

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Storoja Constantin , în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cât și în instanța de apel, căroră instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulusul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Storoja Constantin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Storoja Constantin se consideră, ca inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Vera Macinskaia